

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 4272/2022
10.02.2023. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бранка Станића, председника већа, Татјане Миљуш, Татјане Матковић Стефановић, Јасмине Стаменковић и Драгане Маринковић, чланова већа, у парници тужиље АА из ..., чији је пуномоћник Владислава Ковач, адвокат у ..., против тужене Основне школе „Светозар Марковић Тоза“ Елемир, чији је заступник Државно правобранилаштво, Одељење у Зрењанину, ради исплате, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 3218/22 од 27.07.2022. године, у седници већа одржаној дана 10. фебруара 2023. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 3218/22 од 27.07.2022. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужене изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 3218/22 од 27.07.2022. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Зрењанину 29П1 198/21 од 25.05.2022. године, делимично је усвојен тужбени захтев, обавезана је тужена да тужиљи на име накнаде штете због неувећања коефицијента за обрачун зараде, у периоду од 01.01.2018. до 31.12.2020. године, исплати износ од 194.996,16 динара и то појединачно опредељене месечне износе са законском затезном каматом почев од опредељених датума доспелости до исплате, обавезана је тужена да тужиљи накнади трошкове поступка у износу од 101.400,00 динара са законском затезном каматом почев од извршности до коначне исплате и одбијен је као неоснован захтев за исплату законске затезне камате на износ парничних трошкова за период од пресуђења до дана извршности пресуде.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж1 3218/22 од 27.07.2022. године, одбијена је као неоснована жалба тужене и потврђена наведена првостепена пресуда у усвајајућем делу.

Против правноснажне другостепене пресуде, тужена је изјавила благовремену ревизију позивајући се на одредбу члана 404. Закона о парничном поступку.

Према одредби члана 404. Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС" 72/11... 18/20) ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). О дозвољености и основаности посебне ревизије одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија.

Оцењујући испуњеност услова за дозвољеност ревизије изјављене на основу цитиране законске одредбе Врховни касациони суд је нашао да у овој врсти спора не постоји потреба за уједначавањем судске праксе или новим тумачењем права, као ни разматрањем правних питања од општег интереса или правних питања у интересу равноправности грађана. Побијаном одлуком правноснажно је усвојен тужбени захтев тужиле за исплату потраживања према туженом послодавцу на име увећања коефицијента за 10%, због тога што је тужила у утуженом периоду, у одељењима у којима је предавала ..., радила и са децом ометеном у развоју по индивидуалном образовном плану (ИОП1 и ИОП2). Наведено уз образложење да је Уредбом о коефицијентима за обрачун и исплату плата запослених у јавним службама („Службени гласник РС“, бр. 44/2001, 15/2002, 30/2002, 32/2002, 69/2002, 78/2002, 61/2003, 121/2003, 130/2003, 67/2004, 120/2004, 5/2005, 26/2005, 81/2005, 105/2005, 109/2005, 27/2006, 32/2006, 58/2006, 82/2006, 106/2006, 10/2007, 40/2007, 60/2007, 91/2007, 106/2007, 7/2008, 9/2008, 24/2008, 26/2008, 31/2008, 44/2008, 54/2008, 108/2008, 113/2008, 79/2009, 25/2010, 91/2010, 20/2011, 65/2011, 100/2011, 11/2012, 124/2012, 8/2013, 4/2014, 58/2014), и то чланом 3. став 1. тачка 1. подтачка 4., прописано да се коефицијент из члана 2. ове уредбе увећава 10% запосленом у школи за децу ометену у развоју и наставнику одељења за децу ометену у развоју при редовној основној школи, па је узето у обзир да је један од циљева редовног васпитно-образовног система и инклузија, односно укључивање у тај систем и деце са тешкоћом у развоју, те да је у конкретном случају неопходно шире, системско и циљно тумачење наведене Уредбе, уз њену примену и на конкретну ситуацију у којој је тужила у оквиру редовне основне школе, у својим одељењима радила и са ученицима ометеним у развоју. Имајући у виду садржину тражене правне заштите, начин пресуђења и разлоге на којима су засноване побијане одлуке нижестепених судова, Врховни касациони суд налази да у конкретном случају нису испуњени законски услови које прописује одредба члана 404. став 1. Закона о парничном поступку за изузетну дозвољеност ревизије. Ревидент не указује на друге правноснажне судске одлуке у којима је у истој чињенично правној ситуацији другачије одлучено.

Зато је на основу члана 404. став 2. Закона о парничном поступку одлучено као у ставу првом изреке.

Врховни касациони суд је испитао дозвољеност ревизије на основу одредбе члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку и нашао да ревизија тужене није дозвољена.

Чланом 403. ставом 3. Закона о парничном поступку прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора

побијеног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужиља је тужбу поднела 29.01.2021. године, а вредност предмета спора побитаног дела правноснажне пресуде износи 194.996,16 динара, што представља динарску противвредност 1.658,54 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе.

У овом спору из радног односа који се не односи на заснивање, постојање и престанак радног односа из члана 441. Закона о парничном поступку, већ на потраживање у новцу, вредност предмета спора побитаног дела очигледно не прелази динарску противвредност износа од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе. Из наведених разлога, изјављена ревизија није дозвољена.

На основу изнетог, применом одредбе члана 413. Закона о парничном поступку, Врховни касациони суд је донео одлуку као у ставу другом изреке.

**Председник већа-судија
Бранко Станић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић